

5. Iš Mikalojaus Husoviano „Giesmės apie stumbrą“

[271] *Paukščių sparnuotųjų daug strėlėmis eiklosiomis jie pašauga,*

Daug ir nuo šūvių trankių krinta iš aukšto dangaus.

Ten sparnuočių kitų dažniau dažniau susitelkę būriais

Skraidžioja tetervinai – Plinijus mini juos taip.

Jie dideli, būna net sunkesni už riebiają žąsį,

O jų skanioji mėsa traukia mus savo kvapu.

Koks malonus reginys, kai jie pašauti krinta žemyn!

[...]

[281] *Ar apgaulingus raizgus, ar tinklus labiau mėgsta kas spęsti,*

Darbas toksai nė vienam niekad bevaisis nebus.

Te sau medžioja visi, - visiems bendra ši taisyklė:

Laisvė tokia suteikta jiems dėl gėrybių gausių.

Žūsta savaimė dėl to sparnuotieji paukščiai ir žvėrys,

Jeigu per šykščiai su jais elgiasi turintys juos.

Teko ne kartą matyt, kaip didžiuos ežerus nyksta žuvys,

Jei šeimininkas per daug gailisi gaudyti jas;

O aptvertajam sode dažniau ir medžiai retėja,

Dirvoj godžioj visada žūsta pasėliai greičiau.

Visa tai savo krašte dažnai mes stebėdamies matom.

Ar tokia Dievo valia - viską paskleisti žmonėms,

Ar nuo kerų magiškujų čia viskas žūna ir auga, -

Kartais ateina tokia man begalvojant mintis.

Didelė būna čionai žolių ir net žodžių galybė,

Šiaurėj šaltojoj tiek daug burtų baisiųjų giesmių,

Jog neatrodo ištis, kad Medėja tik pasakoj buvo,

Aišku visiems kaip diena, jog ji gyveno tikrai,

Jeigu apžvelgtume šių laikų būrimus įstabiausius, -

Nors krikščionys griežtai juos reikalauja uždraust:

Jie paprastai tuojau pat kiekvieną meta į ugnį,

*Kad paaiškėtų greičiau kaltinamojo kaltė
To, kuris burtų veiksmis yra bent kiek užsiėmęs
Ar, matydamas juos, tuoj nesistengia pranešt.*

[...]

[320] *Kad taip yra Lietuvoj ir kad aš tiesą sakau.*

*O būrimų, kuriais raganaujančios moterys verčias,
Vyrai aptingę - ir tie - imas gana neretai,
To aš nenoriu minėt, užtenka tik viena nurodyt:
Visa tai mūsų miškams turi menkutės reikšmės.
Nors ir be galo yra juose įvairių malonumų,
Bet iš jų girioms didžioms būna mažiausia naudos.
Jų tik viena puošmena, kad jos turi žvėrių kilmingiausių
Itin gausingas bandas, tinkamas vyrams šauniems;
Grūdina jie medžiokle savo dvasią, sugrįžę iš Marso,
Ir laisvą laiką joje leidžia, didžiai vargdami.
Šitoks vargas - ir sielai nauda, ir grūdina kūną,
Lieka jis vis dar stiprus ir po senatvės našta;
Jis ilgam laikui žmogaus gyvenimą žemėj pratęsia,
Kaip mums ilga patirtis liudija tai iš tiesų;
Taip medžioklė neleidžia pasent ir sulaukt žilo plauko,
Aštrina pojūčius ji, teikia žvalumo šaunaus.*

Aušra Martišiūtė-Linartienė (sud.), *Literatūra 11 klasei. Chrestomatija, 1 dalis: Renesansas, Barokas, Apšvieta*, Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 2011, p. 29–30.